U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **Odbytová společnost Veveří, s. r. o.,** se sídlem Veverské Knínice 305, zastoupeného JUDr. Vladimírem Hodboděm, CSc., advokátem se sídlem Veveří 46, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 17, Praha 1, proti rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 27. 9. 2007, čj. 30595/2007-10000, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 11. 2010, čj. 5 Ca 374/2007 - 32,

takto:

I. V řízení **se pokračuje.**

II. Řízení **se zastavuje.**

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 2000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce žalobce JUDr. Vladimíra Hodbodě, CSc., advokáta se sídlem Veveří 46, Brno, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í:

I.

[1] Ministerstvo zemědělství rozhodnutím ze dne 28. 5. 2007, čj. 19782/2007-14130, změnilo ve zkráceném přezkumném řízení dle § 98 správního řádu rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního ze dne 25. 9. 2006, čj. SZIF/2006/0340924 tak, že zamítlo žádost žalobce o zařazení do programu Zakládání skupin výrobců podle nařízení vlády č. 655/2004 Sb., o stanovení podmínek pro zařazení skupin výrobců, zajišťujících společný odbyt vybraných zemědělských komodit do programu zakládání skupin výrobců a o stanovení podmínek pro poskytnutí dotace k podpoře jejich činnosti.

[2] Ministr zemědělství rozhodnutím ze dne 27. 9. 2007, čj. 30595/2007-10000, zamítl rozklad žalobce a potvrdil rozhodnutí Ministerstva zemědělství.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí ministra zemědělství žalobou u Městského soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 12. 11. 2010, čj. 5 Ca 374/2007 - 32, zamítl.

[4] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) c) a d) s. ř. s.

II.

[5] Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti usnesením ze dne 28. 7. 2011, čj. 8 As 7/2011 - 63, přerušil podle § 48 odst. 2 písm. f) ve spojení s § 120 s. ř. s., ve znění účinném do 31. 12. 2011. Učinil tak z důvodu, že sedmý senát Nejvyššího správního soudu usnesením ze dne 23. 2. 2011, čj. 7 As 80/2010 - 82, předložil na základě § 17 s. ř. s. rozšířenému senátu tohoto soudu k posouzení právní otázku, zda obchodní společnost s jediným společníkem lze podřadit pod pojem „seskupení producentů“ podle čl. 33d nařízení Rady (ES) č. 1257/1999 a pod pojem „skupina výrobců“ podle § 2 písm. c) nařízení vlády č. 655/2004 Sb.

[6] Rozšířený senát v předložené věci rozhodl usnesením ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 80/2010 - 100. S ohledem na to, že odpadla překážka, kvůli níž bylo řízení přerušeno, Nejvyšší správní soud podle § 48 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o pokračování v řízení o kasační stížnosti.

III.

[7] Podáním ze dne 5. 10. 2012, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 11. 10. 2012, vzal stěžovatel žalobu zcela zpět.

[8] Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Podle § 120 s. ř. s. platí tato ustanovení přiměřeně i pro řízení o kasační stížnosti.

[9] Stěžovatel ve svém podání uvedl, že bere zpět žalobu. Takový postup ovšem není možný, neboť o žalobě bylo již rozhodnuto rozsudkem městského soudu ze dne 12. 11. 2010, čj. 5 Ca 374/2007 – 32, který nabyl právní moci dne 16. 11. 2010. Nejvyšší správní soud proto vycházel z toho, že stěžovatel hodlá vzít zpět kasační stížnost, neboť o ní nebylo dosud rozhodnuto. Z tohoto důvodu proto zdejší soud zastavil řízení o kasační stížnosti v této věci podle § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl na základě § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

[11] Jelikož řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno před prvním jednáním, rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, o vrácení zaplaceného soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti snížený o 1000 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. října 2012

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu